

မဇ္ဈိမနိကာယ်

၁-ရုဗ္ဗသုညတသုတ်

၁၇၆။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်—

အခါတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်ဖြစ်သော ပုဗ္ဗရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အသျှင်အာနန္ဒာသည် ညချမ်းအခါ ကိန်းအောင်းရာမှ ထလျက် မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေ၏။ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေသော အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်ထား၏ “မြတ်စွာဘုရား အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း နဂရကမည်သော သာကီဝင်မင်းတို့၏ နိဂုံး၌ နေတော်မူပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား ထိုအခါ၌ အကျွန်ုပ်အား ‘အာနန္ဒာ ငါသည် ယခုအခါ၌ သုညတဝိဟာရဖြင့် အကြိမ်များစွာ နေ၏’ ဟု မိန့်တော်မူသော စကားကို မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မှ ကြားနာခဲ့ရပါ၏။ မျက်မှောက်တော်မှ ခံယူခဲ့ရပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား ဤသို့ ကြားခြင်း ဤသို့ခံယူခြင်းသည် ကောင်းစွာကြားခြင်း ကောင်းစွာခံယူခြင်း ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်း ကောင်းစွာ ဆောင်မှတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသလော” ဟု (လျှောက်၏)။

အာနန္ဒာ စင်စစ် သင်၏ ဤသို့ကြားခြင်း ဤသို့ခံယူခြင်းသည် ကောင်းစွာ ကြားခြင်း ကောင်းစွာ ခံယူခြင်း ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်း ကောင်းစွာ ဆောင်မှတ်ခြင်း ဖြစ်၏။ အာနန္ဒာ ငါသည် ရှေးအခါ၌လည်းကောင်း၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း သုညတဝိဟာရဖြင့် အကြိမ်များစွာ နေ၏။ အာနန္ဒာ ဥပမာအား ဖြင့် ဤမိဂါရမာတာမည်သော ဝိသာခါ၏ပြာသာဒ်သည် ဆင် နွား မြင်း မြည်းမှလည်းကောင်း၊ ရွှေငွေမှလည်းကောင်း၊ မိန်းမယောကျာ်းတို့၏ ပေါင်းဆုံစည်းဝေးခြင်းမှလည်းကောင်း ကင်းဆိတ်၏။ ရဟန်း အပေါင်းကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော ဤမကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာ ရှိ၏။ အာနန္ဒာ ဤအတူပင်လျှင် ရဟန်းသည် ရွာအမှတ်ကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ လူအမှတ်ကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ တောအမှတ်ကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တောအမှတ်၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာတည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့သိ၏ “ရွာဟူသော အမှတ်ကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာဟူသော ပုန်ခြင်းတို့သည် ဤတော ဟူသော အမှတ်၌ မရှိကုန်။ လူဟူသော အမှတ်ကိုခွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာဟူသော ပုန်ခြင်းတို့သည်

ဤတောဟူသော အမှတ်၌ မရှိကုန်။ တောဟူသော အမှတ်ကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော ဤပုဂံခွဲခြင်း မျှသည်သာရှိ၏”ဟု (သိ၏)။

ထိုရဟန်းသည် “ဤတောဟူသော အမှတ်သည်သာသည် ရွာဟူသော အမှတ်သည်မှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ “ဤ တောဟူသော အမှတ်သည်သာသည် လူဟူသော အမှတ်သည်မှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ ဤတော ဟူသော အမှတ်သည်သာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော ဤမကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့ ထိုတောဟူသော အမှတ်သည်သာ၌ အကြင်ပုဂံခွဲခြင်းသည် အကြင်အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပုဂံခွဲခြင်းကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုတောဟူသော အမှတ် သည်သာ၌ အကြင်ပုဂံခွဲခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထိုပုဂံခွဲခြင်းကို “ဤပုဂံခွဲခြင်းသည် ရှိ၏”ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထို ရဟန်းအားဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤသုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၇၇။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် လူဟူသော အမှတ်သည်သာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ တော ဟူသော အမှတ်သည်သာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ ပထဝီဟူသော အမှတ်သည်သာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခု တည်းသော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏စိတ်သည် ပထဝီဟူသော အမှတ်သည်သာ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာ တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ အာနန္ဒာ ဥပမာအားဖြင့် ငုတ်တစ်ရာဖြင့် ကောင်းစွာ ဖြန့်ကျက်ထားသော နွားလားဥသဘ အရေသည် အတွန့်အလိပ်ကင်းသကဲ့သို့ ဤအတူပင်လျှင် ရဟန်း သည် ဤမြေ၌ မြင့်ရာအရပ် နိမ့်ရာအရပ် မြစ်အသွားခက်သောအရပ် ငုတ်ဆူးရှိသောအရပ် တောင်ဖြင့် မညီညွတ်သောအရပ် ထိုအလုံးစုံသော အရပ်ကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ ပထဝီဟူသော အမှတ်သည်သာကို ခွဲ၍ ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် ပထဝီဟူသော အမှတ် သည်သာ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာ တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “လူဟူသော အမှတ်ကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာ ဟူသော) ပုဂံခွဲခြင်းတို့သည် ဤပထဝီဟူသော အမှတ်၌ မရှိကုန်။ တောဟူသော အမှတ်ကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုဂံခွဲခြင်းတို့သည် ဤပထဝီဟူသော အမှတ်၌ မရှိကုန်။ ပထဝီဟူသော အမှတ်ကို ခွဲ၍ဖြစ် သော ဤတစ်ခုတည်းသော ပုဂံ ခွဲခြင်းမျှသည်သာ ရှိ၏”ဟု (သိ၏)။

ထိုရဟန်းသည် “ဤပထဝီဟူသော အမှတ်သည်သာသည် လူဟူသော အမှတ်သည်သာမှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ “ဤပထဝီဟူသော အမှတ်သည်သာသည် တောဟူသော အမှတ်သည်သာမှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ ပထဝီ ဟူသော

အမှတ်သညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော ဤတစ်ခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ် သည်သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့ လျှင် ထိုပထဝီဟူသော အမှတ်သညာ၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အကြင် အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုပထဝီ ဟူသော အမှတ်သညာ၌ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို “ဤပုဂ္ဂိုလ် ခြင်းသည်ရှိ၏”ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထိုရဟန်းအားဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤသုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၇၈။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် တောဟူသော အမှတ်သညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ ပထဝီဟူသော အမှတ်သညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခု တည်းသော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာ တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “တော ဟူသော အမှတ်သညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် ဤအာကာသာနဗ္ဗာယတန သညာ၌ မရှိကုန်။ ပထဝီဟူသော အမှတ်သညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် ဤအာကာသာနဗ္ဗာယတန သညာ၌ မရှိကုန်။ အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော ဤတစ်ခုတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်သာ ရှိ၏”ဟု (သိ၏)။ ထိုရဟန်းသည် “ဤအာကာသာနဗ္ဗာယတန သညာသည် တောဟူသော အမှတ်သညာမှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ “ဤ အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာ သည် ပထဝီဟူသော အမှတ်သညာမှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ် သော ဤတစ်ခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့ လျှင် ထို အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာ၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အကြင်အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုအာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာ၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် ခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို “ဤပုဂ္ဂိုလ်များသာ ရှိ၏”ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထိုရဟန်းအားဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤ သုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၇၉။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ပထဝီဟူသော အမှတ်သညာကို နှလုံးမသွင်းမူ ၍ အာကာသာနဗ္ဗာယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ ဝိညာဏဗ္ဗာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခု တည်းသော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် ဝိညာဏဗ္ဗာယတနသညာ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာ

တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “ပထဝီသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာ ဟူသော) ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာ၌ မရှိကုန်။ အာကာသာနဗ္ဗယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန် သော (ကိလေသာဟူသော) ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤဝိညာဏဗ္ဗ ယတနသညာ၌ မရှိကုန်။ ဝိညာဏဗ္ဗယတန သညာ ကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော ဤပူပန်ခြင်း မျှသည်သာ ရှိ၏” ဟု (သိ၏)။ ထိုရဟန်းသည် “ဤဝိညာဏဗ္ဗ ယတနသညာသည် ပထဝီဟူသော အမှတ်သညာမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ “ဤဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာသည် အာကာသာနဗ္ဗယတန သညာမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ ဤဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခု တည်းသော ဤ မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာ၌ အကြင် ပူပန်ခြင်းသည် အကြင်အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပူပန်ခြင်းကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာ၌ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထို ပူပန်ခြင်း ကို “ဤပူပန်ခြင်းမျှသာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထိုရဟန်းအားဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤသုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၈၀။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် အာကာသာနဗ္ဗယတနသညာကို နှလုံးမသွင်း မူ၍ ဝိညာဏဗ္ဗ ယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ အာကိဉ္ဇညာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်း သော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် အာကိဉ္ဇညာယတနသညာ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည် လင်၏။ ကောင်းစွာ တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “အာကာသာနဗ္ဗယတန သညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤအာကိဉ္ဇညာယတနသညာ၌ မရှိ ကုန်။ ဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤ အာကိဉ္ဇညာယတနသညာ၌ မရှိကုန်။ အာကိဉ္ဇညာ ယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော ဤ ပူပန်ခြင်းမျှသည်သာ ရှိ၏” ဟု(သိ၏)။ ထိုရဟန်းသည် “ဤအာကိဉ္ဇညာယတနသညာသည် အာကာသာနဗ္ဗ ယတနသညာမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ “ဤအာကိဉ္ဇညာ ယတနသညာသည် ဝိညာဏဗ္ဗယတနသညာမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ ဤအာကိဉ္ဇညာယတနသညာကို ခွဲ၍ ဖြစ်သော ဤတစ်ခုတည်းသော မကင်းဆိတ် သည်၏ အဖြစ်သည်သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုအာကိဉ္ဇညာ ယတနသညာ၌ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည် အကြင်အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပူပန်ခြင်းကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထို အာကိဉ္ဇညာယတနသညာ၌ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိ

သော ထိုပုပန်ခြင်းကို “ဤပုပန် ခြင်းမျှသာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထိုရဟန်းအား ဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤသုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၈၁။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ဝိညာဏဉာယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ အာကိဉ္ဇညာယ တနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ နေဝသညာနာသညာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခု တည်းသော သညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏စိတ်သည် နေဝသညာနာသညာယတနသညာ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာ တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “ဝိညာဏဉာ ယတနသညာကို ခွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုပန်ခြင်းတို့သည် ဤနေဝသညာနာသညာ ယတနသညာ၌ မရှိကုန်။ အာကိဉ္ဇညာယတန သညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုပန်ခြင်း တို့သည် ဤနေဝသညာနာသညာယတနသညာ၌ မရှိ ကုန်။ နေဝသညာနာသညာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ် သော တစ်ခုတည်းသော ဤပုပန်ခြင်းမျှသည်သာ ရှိ၏” ဟု (သိ၏)။ ထိုရဟန်းသည် “ဤနေဝသညာ နာသညာယတနသညာသည် ဝိညာဏဉာယတနသညာမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ “ဤနေဝသညာ နာသညာ ယတနသညာသည် အာကိဉ္ဇညာယတနသညာမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ ဤနေဝသညာ နာသညာ ယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်သော ဤတစ်ခုတည်းသော မကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည် သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုနေဝသညာနာသညာယတနသညာ၌ အကြင်ပုပန်ခြင်းသည် အကြင်အကြောင်း ကြောင့် မဖြစ်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပုပန်ခြင်းကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုနေဝသညာ နာသညာယ တနသညာ၌ အကြင်ပုပန်ခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထိုပုပန်ခြင်းကို “ဤပုပန် ခြင်းမျှသာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထိုရဟန်းအား ဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤသုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၈၂။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် အာကိဉ္ဇညာယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ နေဝသညာနာ သညာယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ (နိစ္စစသော) နိမိတ်မှကင်းသော (ဝိပဿနာ) စိတ် နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသောသညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏စိတ်သည် (နိစ္စစသော) နိမိတ်မှ ကင်းသော (ဝိပဿနာ) စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာ တည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထို ရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “အာကိဉ္ဇညာယတနသညာကို ခွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုပန်ခြင်း တို့သည် ဤအနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာ၌ မရှိကုန်။ နေဝသညာနာသညာယတနသညာကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော (ကိလေသာဟူသော) ပုပန်ခြင်းတို့သည် ဤ အနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာ၌ မရှိကုန်။ ဤရူပကာယကိုသာလျှင်

ခွဲ၍ဖြစ်သော အာယတနခြောက်ပါးနှင့် စပ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဤပူပန်ခြင်း မျှသည်သာရှိ၏”ဟု (သိ၏)။ ထို ရဟန်းသည် “ဤအနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာသည် အာကိဉ္ဇညာယတန သညာမှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ “ဤအနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာသည် နေဝသညာနာသညာယတနသညာမှ ကင်းဆိတ်၏”ဟု သိ၏။ ဤ ရူပကာယကိုသာလျှင် ခွဲ၍ဖြစ်သော အာယတနခြောက်ပါးနှင့်စပ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဤမကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုအနိ မိတ္တစေတောသမာဓိ သညာ၌ အကြင်ပူပန်ခြင်းသည် အကြင်အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထို ပူပန်ခြင်းကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုအနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာ၌ အကြင် ပူပန်ခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထိုပူပန်ခြင်းကို “ဤပူပန်ခြင်းမျှသာ ရှိ၏”ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထို ရဟန်း အားဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက်မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော ဤသုညတ၏ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၈၃။ အာနန္ဒာ တစ်ဖန်ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် အာကိဉ္ဇညာယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ နေဝသညာနာ သညာယတနသညာကို နှလုံးမသွင်းမူ၍ (နိစ္စစသော) နိမိတ်မှကင်းသော (ဝိပဿနာ) စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို ခွဲ၍ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသောသညာကို နှလုံးသွင်း၏။ ထိုရဟန်း၏စိတ် သည် (နိစ္စစသော) နိမိတ်မှ ကင်းသော (ဝိပဿနာ) စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ၌ ပြေးဝင်၏။ ကြည်လင်၏။ ကောင်းစွာတည်၏။ လွတ်လွတ်ဝင်၏။ ထို ရဟန်းသည် ဤသို့ သိ၏ “(နိစ္စစသော) နိမိတ်မှ ကင်းသော (ဝိပဿနာ) စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိသည် ပြုပြင်ရ စေ့ဆော်ရသော တရားဖြစ်၏။ ပြုပြင်ရ စေ့ဆော်ရ သော တရားမှန်သမျှသည် မမြဲ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟု (သိ၏)။ ဤသို့သိသော ဤသို့မြင်သော ထိုရဟန်း၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်၏။ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်၏။ လွတ်ပြီးသော် “လွတ်ပြီ”ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်၏။ “ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ ပြုဖွယ် (မဂ်) ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤ (မဂ်) ကိစ္စ အလို့ငှါ တစ်ပါးသော ပြု ဖွယ်မရှိတော့ ပြီ”ဟု သိ၏။

ထိုရဟန်းသည် ဤသို့သိ၏ “ကာမာသဝကို ခွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤအရိယမဂ် သညာ အရိယ ဖိုလ်သညာ၌ မရှိကုန်။ ဘဝါသဝကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤအရိယမဂ် သညာ အရိယဖိုလ် သညာ၌ မရှိကုန်။ အဝိဇ္ဇာသဝကို ခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော ပူပန်ခြင်းတို့သည် ဤအရိယမဂ် သညာ အရိယဖိုလ်သညာ၌ မရှိကုန်။ ဤရူပကာယကိုသာလျှင် ခွဲ၍ဖြစ်သော အာယတန ခြောက်ပါးနှင့် စပ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော

အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဤပုပန်ခြင်းမျှသာရှိ၏” ဟု သိ၏။ ထိုရဟန်း သည် “ဤအရိယမဂ်သညာ အရိယ ဖိုလ်သညာသည် ကာမသဝမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ “ဤအရိယ မဂ်သညာ အရိယဖိုလ်သညာသည် ဘဝါသဝ မှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ “ဤအရိယမဂ်သညာ အရိယဖိုလ် သညာသည် အဝိဇ္ဇာသဝမှ ကင်းဆိတ်၏” ဟု သိ၏။ ဤရူပကာယကိုသာလျှင် ခွဲ၍ဖြစ်သော အာယတန ခြောက်ပါးနှင့်စပ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ဤမကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်သည် သာ ရှိ၏ဟု သိ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုအနိမိတ္တစေတော သမာဓိ သညာ၌ အကြင်ပုပန်ခြင်းသည် အကြင် အကြောင်းကြောင့် မဖြစ်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုပုပန်ခြင်းကို ကင်းဆိတ်၏ဟု အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထို အနိမိတ္တစေတောသမာဓိသညာ၌ အကြင်ပုပန်ခြင်းသည် ကြွင်းကျန်၏။ ထင်ရှားရှိသော ထိုပုပန်ခြင်းကို “ဤပုပန်ခြင်းမျှသာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။ အာနန္ဒာ ဤသို့လည်း ထိုရဟန်းအား ဟုတ်မှန်တိုင်း မဖောက် မပြန်သော သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော အလွန်အတုမရှိ မြတ်သော သုညတ၏ ဖြစ် ပေါ်မှုသည် ဖြစ်၏။

၁၈၄။ အာနန္ဒာ အတိတ်ကာလက စင်ကြယ်မွန်မြတ်သော သုညတဖလသမာပတ်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေကြကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏဟူသမျှတို့သည် ဤစင်ကြယ်မွန်မြတ်သော သုညတဖလသမာပတ်ကိုသာ ပြည့်စုံစေ၍ နေကြကုန် ပြီ။ အာနန္ဒာ အနာဂတ်ကာလ၌ စင်ကြယ်မွန်မြတ်သော သုညတဖလသမာပတ်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေလတ္တံ့ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏဟူသမျှတို့သည် ဤစင်ကြယ်မွန်မြတ်သော သုညတ ဖလသမာပတ်ကိုသာ ပြည့်စုံစေ၍ နေကုန်လ တ္တံ့။ အာနန္ဒာ ယခုကာလ စင်ကြယ်မွန်မြတ်သော သုညတ ဖလသမာပတ်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေကြကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏဟူသမျှတို့သည် ဤစင်ကြယ်မွန်မြတ်သော သုညတဖလသမာပတ်ကိုသာ ပြည့်စုံစေ၍ နေကြကုန်၏။ အာနန္ဒာ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် စင်ကြယ်မွန် မြတ်သော ဤသုညတဖလသမာပတ်ကို ပြည့်စုံစေ၍ နေကြကုန်အံ့ ဟု ဤသို့လျှင် သင်တို့ကျင့်ရမည်ဟု (မိန့်တော်မူ၏)။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရား ဒေသနာတော်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လွန်စွာ နှစ်သက်လေပြီ။

ရှေးဦးစွာသော ခုဋ္ဌသုညတသုတ် ပြီး၏။